

تعیین نیازها و روند اجرایی آموزش فرهنگ ترافیک با توجه به طبقه‌بندی سنی و مقطع آموزشی مخاطبان

علیرضا ادیب فر، کارشناس ارشد برنامه‌ریزی حمل و نقل، کارشناس ارشد دپارتمان برنامه‌ریزی حمل و نقل
پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه¹

شهاب حسن پور، کارشناس ارشد راه و ترابری، کارشناس ارشد دپارتمان برنامه‌ریزی حمل و نقل
پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه²

¹Alireza.Adibfar@parsehtri.com

²Shahab.Hassanpour@parsehtri.com

چکیده:

آموزش مهم‌ترین عامل برای پیشرفت و تعالی انسان‌ها می‌باشد. یکی از مهم‌ترین مسایلی که در مقایسه وضعیت ترافیک و رفتارهای ترافیکی در کشورهای دیگر با رفتارهای ترافیکی موجود در کشورمان نمود پیدا می‌کند، نظم، انضباط در حرکت، عدم تخطی از قوانین و الزام و احساس مسئولیت افراد به‌منظور رعایت قوانین و مقررات ترافیکی می‌باشد. این امر جز با سرمایه‌گذاری و اهمیت دهی به امر آموزش حاصل نگشته است. آموزش را می‌توان مهم‌ترین عامل در بهبود وضعیت رفتارهای ترافیکی افراد دانست. چنانکه در شهرهایی همچون کوالالامپور، سنگاپور و دبی که تمدن مدرن را کمتر از 100 سال است که تجربه کرده‌اند رفتارهای ترافیکی بسیار معقول و بر پایه احترام و رعایت قوانین می‌باشد که مطمئناً وجود یک سیستم آموزشی قوی و دارای پیکره‌بندی مناسب را نشان می‌دهد.

در خصوص اهمیت آموزش تاکنون صحبت‌های فراوانی شده است و ده‌ها سخنرانی و مقاله در خصوص اهمیت وجود یک سیستم آموزشی به‌منظور آموزش فرهنگ ترافیک برگزار شده است. اما همواره کمبود یک سیستم جامع و عملی که بتواند این اهمیت را در قالب یک سیستم هماهنگ و برنامه ریزی شده پیاده‌سازی کند احساس شده است. در این مقاله سعی بر آنست تا با شناسایی مخاطبان و نیازهایشان و با مطالعه برنامه‌های آموزشی سایر کشورها، سیستمی مدون شامل معرفی دوره‌ها، ملزومات آموزشی و روند آموزش به منظور آموزش گروه‌های مختلف سنی به‌همراه مهمترین سرفصل‌های مورد نیاز، مورد بررسی قرار گیرد.

کلیدواژه: آموزش، فرهنگ ترافیک، سیستم آموزشی